

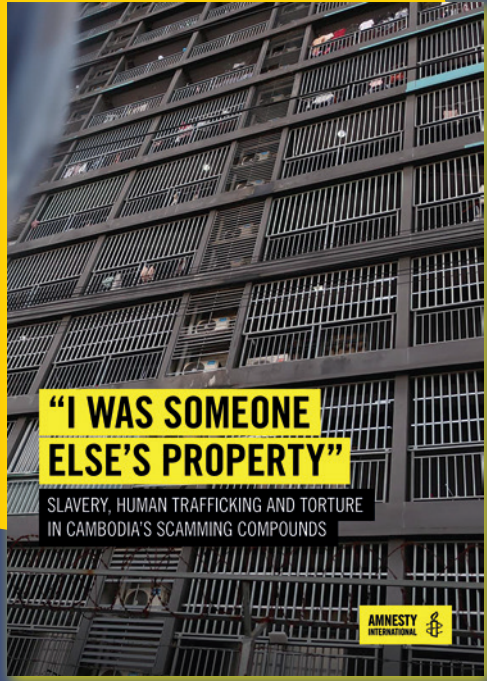


SCAMMER CENTER



2/25

เปิดข้อมูล “ศูนย์สแกมเมอร์” กว่า 50 แห่ง ในกัมพูชา |
เปิดใจ 4 ผู้บริจาควอนแทจในประเทศไทย |
Movies that Matter: No Other Land |



แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเปิดเผยรายงาน หลังจากลงพื้นที่แหล่งสแกมเมอร์ในกัมพูชา กว่า 50 แห่ง ในการเก็บข้อมูลกว่า 18 เดือน โดยระบุว่ารัฐบาลกัมพูชาปล่อยให้การเป็นทาสและการทรมานเกิดขึ้นในศูนย์สแกมเมอร์อย่างโหดเหี้ยม

รัฐบาลกัมพูชากำลังเพิกเฉยต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนสารพัดรูปแบบ รวมถึงการเป็นทาส การค้ามนุษย์ การใช้แรงงานเด็ก และการทรมานที่กระทำในวงกว้างโดยกลุ่มอาชญากรรมในศูนย์สแกมเมอร์กว่า 50 แห่งทั่วประเทศ

ผู้รอดชีวิตที่ให้สัมภาษณ์ในรายงาน **“ฉันคือทรัพย์สินของคนอื่น: การเป็นทาส การค้ามนุษย์ และการทรมานในศูนย์สแกมเมอร์ของกัมพูชา” (I Was Someone Else's Property: Slavery, Human Trafficking and Torture in Cambodia's Scamming Compounds)** ต่างเชื่อว่าตนสมัครทำงานปกติ แต่กลับถูกค้ามนุษย์มายังกัมพูชา ถูกกักขังในศูนย์ลักษณะเหมือนเรือนจำ และถูกบังคับให้ทำงานมีอาชีพออนไลน์ในอุตสาหกรรมมีมูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์ที่หลอกเหยื่อทั่วโลก



ดำเนินการมาตรการเร่งด่วนเพื่อจัดการเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์และทอริด



ห้ามใช้อาวุธและอุปกรณ์ช็อคไฟฟ้าแบบสัมผัสโดยตรงทั้งหมดที่พัฒนาขึ้นสำหรับการบังคับใช้กฎหมาย



เปิดเผยความคืบหน้าและผลการดำเนินคดีต่อสาธารณะ



สืบสวนศูนย์สแกมเมอร์และสถานที่ต้องสงสัยอย่างละเอียด



ระบุตัวเหยื่ออย่างถูกต้องและทันเวลาเพื่อให้เข้าถึงความช่วยเหลือ

ต่อรัฐบาล
กัมพูชา

แรงงานทาส-ค้ามนุษย์-ทรมาน เปิดข้อมูล “ศูนย์สแกมเมอร์” กว่า 50 แห่ง ในกัมพูชา

ข้อเสนอแนะของแอมเนสตี้ เพื่อแก้ปัญหาค้ามนุษย์ในกัมพูชา



แอกเนส คาลามาร์ด เลขาธิการแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเผยว่าการถูกหลอก ถูกจับค้ามนุษย์ และถูกกดขี่ ผู้รอดชีวิตจากศูนย์เหล่านี้เล่าว่า ตนติดอยู่ในฝันร้าย เพราะถูกบังคับให้เข้าองค์กรอาชญากรรมที่กระทำการภายใต้ความยินยอมที่เห็นได้ชัดของรัฐบาลกัมพูชา

“ผู้รอดชีวิตจากแก๊งคอลเซ็นเตอร์เหล่านี้ถูกหลอก ถูกค้ามนุษย์ และถูกใช้เป็นทาส พวกเขาติดอยู่ในฝันร้ายที่ยังมีชีวิตอยู่ และถูกเกณฑ์เข้าสู่กิจการอาชญากรรมที่ดูเหมือนจะได้รับความยินยอมจากรัฐบาลกัมพูชา”

“ผู้หางานจากเอเชียและภูมิภาคอื่นๆ ถูกหลอกล่อด้วยคำสัญญาว่า มีงานที่ให้ค่าตอบแทนสูง แต่ท้ายสุด พวกเขาถูกส่งเข้าค่ายแรงงานนรกที่ดำเนินการโดยขบวนการอาชญากรรม และถูกบังคับให้หลอกลวงผู้อื่นโดยถูกข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงอย่างจริงจัง”

“งานวิจัยของแอมเนสตี้เปิดโปงวิกฤตการณ์ที่น่าหวาดกลัวนี้ ซึ่งทางเจ้าหน้าที่กัมพูชายังดำเนินการปราบปรามไม่มากพอ ความล้มเหลวนี้ทำให้เครือข่ายอาชญากรรมที่แผ่ขยายข้ามพรมแดนเหิมเกริมยิ่งขึ้น ทำให้ผู้คนนับล้านได้รับผลกระทบจากการหลอกลวง”

ข้อค้นพบของแอมเนสตี้บ่งชี้ถึงการประสานงานและอาจถึงขั้นสมรู้ร่วมคิดระหว่างหัวหน้าศูนย์ชาวจีนกับตำรวจกัมพูชาที่อยู่เบื้องหลังความล้มเหลวในการสั่งปิดศูนย์เหล่านี้ แม้มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนสารพัดอยู่ภายใน



สแกนเพื่ออ่าน
รายงานฉบับเต็ม

ต่อประเทศที่พลเมือง
ถูกค้ามนุษย์สู่กัมพูชา
(เช่น จีนและประเทศอาเซียน)



ปรับปรุงกฎหมายให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล



เสริมศักยภาพและทรัพยากรของสถานทูตเพื่อช่วยเหลือพลเมืองของตนที่ประสบปัญหาในกัมพูชาอย่างมีประสิทธิภาพ

ต่อรัฐอื่นๆ ทั่วโลก



ใช้ทุกอำนาจที่มีเพื่อกดดันกัมพูชาให้ดำเนินการตามกฎหมาย



สนับสนุนการตั้งข้อหาอาชญากรรมระหว่างประเทศฐานกดขี่และทรมานและการทารุณกรรมอื่นๆ ต่อผู้ละเมิดสิทธิ

เมื่อการยื่น
ข้างสิทธิ
เริ่มจากการ
ยื่นข้างตัวเอง



โตโต้ ก้าวหน้า

ครั้งหนึ่ง “คำว่าตัวตน” ยังหาคำตอบให้ตัวเองไม่ได้ การพบกลุ่มอาจารย์จึงเหมือนผลึกประติมากรใหญ่ให้เปิด จากอาสาสมัครแปลบทหนึ่ง สู่วาทะสนทนา และการเรียนรู้แนวคิดที่ AIHR จนมองเห็นว่าความยุติธรรมไม่ควรมียกเว้น โตโต้พาตัวเองไกลออกไปถึงเวทีระดับภูมิภาค เช่น ILGA ASIA (International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association Asia) และแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ซึ่งสะท้อนถึงการสนับสนุนสิทธิมนุษยชนในทุกมิติได้เห็นคนหลากหลายประเทศยื่นหยัดเพื่อสิทธิเดียวกัน แล้วความเชื่อก็ยิ่งตอกผลึกว่า “พลังเล็กๆ หากสม่ำเสมอ คือแรงกระเพื่อมจริง”

“การเป็น Transgender เคยทำให้รู้สึกว่าคุณไม่ยุติธรรม แต่สิ่งที่ได้เรียนรู้จากทุกคนที่ผมพบตลอดการเดินทางคือ เราทุกคนสามารถสร้างความยุติธรรมขึ้นมาได้ เราทุกคนสามารถผลักดันเรื่องสิทธิมนุษยชนในรูปแบบที่ตัวเองเลือกที่จะทำและสนับสนุนได้ เพียงแค่เราเริ่มจากตัวเองและช่วยกัน วันหนึ่งเชื่อว่าเรื่องนี้จะดีขึ้นแน่นอน”

เช้าวันจันทร์ของหญิง คือเวลาที่เธอได้อยู่กับตัวเอง หลังจากส่งลูกไปโรงเรียน ได้อ่านหนังสือ ได้ฟังเสียงข้างในหัวใจ และตั้งขอบเขตชีวิตให้พอดี เพราะบทบาทแม่ทำให้คำว่า “สิทธิ” กลายเป็นภาษาพื้นฐานในบ้าน ลูกมีสิทธิถาม ครูมีสิทธิสอน และทุกคนต้องเคารพกัน วันที่ได้ทำงานใกล้ชิดกับแอมเนสตี้ เธอเห็นผลของ “ความรู้” ที่ไปถึงเด็กอีกมากมาย เธอจึงตัดสินใจเป็นผู้บริจาคประจำ เพราะอยากส่งต่อภาษาของสิทธิให้กลายเป็นทุนชีวิตของใครหลายคน

“การเขียนจดหมายให้กำลังใจนักกิจกรรมในเรือนจำ อาจดูเป็นเรื่องเล็ก แต่จริงๆ แล้วสำหรับเรา นี่คือการแสดงจุดยืนของเราในฐานะคนธรรมดาคนหนึ่ง ที่ไม่ยอมปล่อยให้ความไม่ยุติธรรมเจียบหายไป สำหรับเราสิทธิมนุษยชนไม่ควรเป็นเรื่องใหญ่โต ควรเป็นเรื่องธรรมดา เป็นวัฒนธรรม เป็นพื้นฐานที่ทุกคนเข้าใจและใช้ได้ในชีวิตประจำวัน”

ของขวัญที่ขยายออกไป
เป็นร้อยเป็นพัน

เปิดใจ 4 ผู้บริจาค แอมเนสตี้ ประเทศไทย

จุดเล็กๆ
สร้างการเปลี่ยนแปลง
เรื่องสิทธิมนุษยชน

ทุกการเปลี่ยนแปลงในโลกอาจไม่ได้เริ่มจากเสียงดังหรือการกระทำที่สะท้านใจเสมอไป บางครั้งเริ่มจากมือธรรมดาที่เลือกทำสิ่งเล็กๆ อย่างสม่ำเสมอ เลือกหักเงินไม่กี่ร้อยบาทบริจาคทุกเดือน เลือกเขียนจดหมายถึงคนแปลกหน้าที่ถูกจองจำ หรือเลือกสอนลูกว่า “สิทธิ” เป็นเรื่องธรรมดาที่ทุกคนควรมี จากนั้นคือเรื่องราวของผู้บริจาคแอมเนสตี้ ประเทศไทย ที่ช่วยกันผลักดันไปข้างหน้าเรื่องสิทธิมนุษยชนในไทยและระดับโลก



หญิง เอสคาบาร์เต



ออฟ

เมื่อการให้กลายเป็น
เมนูประจำวัน
ของความหวัง

กรรมการแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย เขาเคยเห็นจดหมายจากนานาชาติที่ช่วยชีวิตคนจริงๆ หลังหมดวาระ เขาย้ายมาขับเคลื่อนเรื่องสิทธิมนุษยชนอยู่เบื้องหลังอย่างเต็มที่ ผ่านการเป็นผู้บริจาคที่ตั้งหักบัตรเครดิตไว้เดือนละ 500 บาท เพราะรู้ว่าความสม่ำเสมอคือเชื้อเพลิงของงานสิทธิ และองค์กรภาคประชาสังคม หรือ NGOs ที่มีการทำงานเป็นอิสระ ต้องยืนให้มั่นคงได้เมื่อใครบางคนถูกทำให้เจียบ

“บางครั้งรัฐไม่เกรงใจใคร แต่เมื่อมีจดหมายนับพันจากทั่วโลก เขาก็เริ่มลังเลที่จะละเมิด มันไม่ใช่แค่แคมเปญ มันคือชีวิตคนจริงๆ ที่รอดเพราะจดหมายนั้นจากการรณรงค์ของแอมเนสตี้”

โตโต้ชี้ทาง เริ่มจากตัวเองแล้วโลกจะกว้างเอง หญิงสอน ให้สิทธิเป็น “เรื่องธรรมดา” ในบ้าน ออฟย้ำความเจียบก็เลือกข้างได้ ถ้ายืนข้างความถูกต้อง และชำนาญเตือนจดหมายหนึ่งฉบับอาจเปลี่ยนชะตาชีวิตใครบางคน

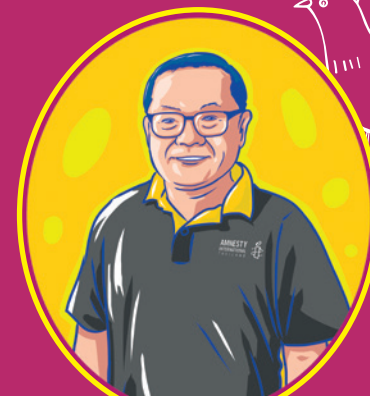
ทั้งหมดนี้คือภาพเดียวกันของคำว่า “ผู้บริจาค แอมเนสตี้ ประเทศไทย” ที่แปลงพลังใจให้เป็นการกระทำที่สม่ำเสมอ พอดีกับชีวิต แต่ไม่เล็กเกินจะสร้างคลื่นที่สร้างพลังการเปลี่ยนแปลง

นักเคลื่อนไหวในเครื่องแบบราชการ
ผู้เลือกส่งเสียง
แบบที่หายใจได้

บนโต๊ะไม้เรียบๆ ในห้องทำงานที่ลำปาง มีปฏิทินแอมเนสตี้วางอยู่หลายปี นี่เป็นสัญลักษณ์เล็กๆ ว่าคนหนึ่งคนสามารถเลือก “ยืนข้างเสรีภาพ” ได้ แม้จะมีข้อจำกัดของเครื่องแบบราชการอยู่ ออฟไม่ขึ้นเวที ไม่ได้ยืนหน้ากล้อง แต่เขาเลือกพกเพียงเข็มกลัดรูปอานนท์ นำภา ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน และบริจาครายเดือน 300 บาทให้กับแอมเนสตี้ ซึ่งเป็นจำนวนที่พอดีกับชีวิตที่เขาพอจะทำได้ แต่หนักแน่นไปด้วยอุดมการณ์ที่มุ่งมั่นว่า “ฉันอยู่ตรงนี้” ความฝันของเขาเรียบง่าย เพียงแค่มีพื้นที่เล็กๆ ให้คนเห็นต่างพูดได้โดยไม่ต้องกลัวถูกคุกคามในชีวิตประจำวัน

“เราไม่มีอาวุธอะไร นอกจากคำพูด ถ้าประชาชนพูดไม่ได้ แล้วจะเหลืออะไรไว้ปกป้องตัวเอง ความยุติธรรมไม่ควรเป็นเครื่องมือของผู้มีอำนาจในการทำให้คนกลัว เราเชื่อว่าถ้าประชาชนมีสิทธิพูด มีสิทธิเห็นต่าง สังคมจะไม่พัง เราจะช่วยกันดูสิ่งที่ถูกหรือผิดได้ โดยไม่ต้องกลัวโดนฟ้อง ถ้าผู้มีอำนาจไม่เห็นด้วย ก็แค่ตอบ ไม่ใช่เอากฎหมายมาฟาดให้เขากลัวและไม่กล้าทำ”

ที่คาเฟ่หนังสือเล็กๆ ในเชียงใหม่ ชำนาญพูดถึงแอมเนสตี้ด้วยน้ำเสียงสงบของคนที่ผ่านสนามจากปลัดอำเภอ สุศาลปกครองสู่การรณรงค์และเป็นประธาน



ชำนาญ จันทรเรือง

ร่วมเป็นพลังที่ยืนข้างความถูกต้อง บริจาคสนับสนุนภารกิจสิทธิมนุษยชนกับแอมเนสตี้ประเทศไทย ผ่านบัญชี สมาคมแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ เลขที่บัญชี 047-2-42617-5 หรือบริจาคออนไลน์ได้ที่: <https://bit.ly/4dUfvUK> เพื่อมาทำให้เรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องของทุกคน



Movies that Matter

NO OTHER LAND

สารคดีแห่งการ ‘ดิ้นรน’ ของผู้คนปาเลสไตน์
ผู้ถูกกระทำอย่างไร้มนุษยธรรม
บนพื้นแผ่นดินเกิด

วันที่ 30 สิงหาคม 2568 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทยร่วมกับ Documentary Club จัดงาน **“ดูหนัง-ฟังเรื่องสิทธิมนุษยชน” (Movies that Matter)** ฉายภาพยนตร์สารคดีเรื่อง **‘No Other Land-ใครจองแผ่นดินนี้’** ภาพยนตร์รางวัลออสการ์ สาขาภาพยนตร์สารคดียอดเยี่ยม ประจำปี 2568 ณ โรงภาพยนตร์พารากอน ซีนีเพล็กซ์ สยามพารากอน กรุงเทพฯ พร้อมเชิญผู้เชี่ยวชาญมานั่งวิเคราะห์พูดคุยถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับชาวปาเลสไตน์ในเขตเวสต์แบงก์ เพื่อสะท้อนสิ่งที่ภาพยนตร์ฉายให้เห็น การรับรู้ และความเป็นไปได้ที่จะเกิดความเปลี่ยนแปลงด้านบวกกับชาวปาเลสไตน์

No Other Land คือสารคดีรางวัลออสการ์ประจำปี 2568 ที่เกิดจากความร่วมมือของผู้กำกับชาวอิสราเอลและปาเลสไตน์ ถ่ายทอดเรื่องราวอันโหดร้ายที่ชาวปาเลสไตน์ต้องเผชิญ เมื่ออิสราเอลต้องการยึดแผ่นดินเกิดของพวกเขาเป็นเขตฝึกซ้อมของทหาร โดยเล่าเรื่องผ่านสายตาของเจ้าของเรื่องราว ผ่านภาพเหตุการณ์จริงที่ใช้เวลาถ่ายทำนานถึงห้าปี หนึ่งได้สะท้อนการต่อสู้ของผู้คนเพื่อสิทธิในแผ่นดินบ้านเกิด ผ่านคำถามทรงพลังว่า “ใครคือเจ้าของแผ่นดิน”

สารคดีเรื่องนี้ไม่ได้พาเราดูแค่ ‘สงคราม’ แต่พาเราเข้าใจว่า คนคนหนึ่งใช้ชีวิตท่ามกลางเสรีภาพ ในขณะที่อีกคนหนึ่งต้องต่อสู้เพื่อรักษาที่ดินของตัวเองไว้ แม้พวกเขาจะอยู่ห่างกันแค่ไม่ถึงร้อยกิโลเมตร สำหรับหนัง ‘No Other Land’ คือบันทึกของความเป็นมนุษย์ ที่ถ่ายทำโดยคนอิสราเอลและปาเลสไตน์ เพื่อส่งเสียงแทนเหยื่อสงครามหลายล้านคนที่ไม่เคยมีโอกาสดูอะไรเลย และเพื่อแสดงให้เห็นว่า ทั้งสองชนชาติสามารถอยู่ด้วยกันได้ พร้อมกับเรียกร้องให้ยุติสงครามระหว่างทั้งสองฝ่าย

ภายในงานแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทยย้ำว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในฉนวนกาซาไม่ใช่ภัยธรรมชาติ แต่เป็น ‘หายนะที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยเจตนาและเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์’

ข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุขปาเลสไตน์ ณ วันที่ 26 สิงหาคม 2568 ระบุว่า มีผู้เสียชีวิตแล้วอย่างน้อย 62,819 ราย รวมเด็ก 18,430 ราย และผู้บาดเจ็บสะสมกว่า 158,629 ราย นอกจากนี้ยังมีประชาชนกว่า 500,000 คนกำลังเผชิญความหิวโหยขั้นหายนะ (Catastrophic) หลังจากองค์กร Integrated Food Security Phase Classification (IPC) ประกาศภาวะ ‘อดอยาก’ อย่างเป็นทางการในกาซาซีต์และพื้นที่โดยรอบ

การขัดขวางความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม การโจมตีพลเรือน และการทำลายโครงสร้างพื้นฐาน ถือเป็นหลักฐานสะท้อนเจตนาทำลายล้างอย่างเป็นระบบ โดยตลอดเกือบสองปีที่ผ่านมา อิสราเอลได้สังหารนักข่าวและบุคลากรสื่อในฉนวนกาซาไปแล้วกว่า 270 ราย ขณะที่สหประชาชาติประเมินว่ามีประชาชนราว 1.9 ล้านคน หรือ 90% ของประชากรทั้งหมด ต้องพลัดถิ่นจากบ้านเกิดท่ามกลางสถานการณ์นี้



โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีข้อเรียกร้องต่อรัฐต่างๆ และประชาคมโลก ดังนี้

- **หยุดยิงทันที** ยุติการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และการปิดล้อมโดยอิสราเอล เปิดทางให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเข้าถึงได้อย่างปลอดภัย
- **ยุติการยึดครองที่มีขอบด้วยกฎหมายและระบบแบ่งแยกเชื้อชาติ** ตามคำวินิจฉัยของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ)
- **ร่วมฟื้นฟูฉนวนกาซาและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ** โดยต้องไม่บังคับอพยพ และเปิดโอกาสให้ภาคประชาสังคมปาเลสไตน์มีส่วนร่วม
- **จัดตั้งกลไกเยียวยาและค่าชดเชยที่เป็นธรรม** ครอบคลุมการคืนสภาพ การชดเชย และการรับประกันว่าจะไม่เกิดซ้ำ
- **สนับสนุนความรับผิดชอบทางกฎหมาย ผ่านศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC)** และกลไกสากลอื่นๆ เพื่อนำผู้กระทำผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม
- **เพิ่มแรงกดดันทางการเมืองและเศรษฐกิจ** ให้รัฐบาลอิสราเอลปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ และหยุดการสนับสนุนการละเมิดทุกรูปแบบ

“เราไม่ได้มาเพียงเพื่อดูภาพยนตร์ แต่เพื่อยืนหยัดร่วมกันว่า สิทธิมนุษยชนเป็นของทุกคน และความเจ็บไม่อาจเป็นคำตอบต่อการละเมิดสิทธิที่โหดร้ายเช่นนี้”



การสนับสนุนจากคุณ คือพลังขับเคลื่อนงานปกป้องสิทธิมนุษยชน

ทุกเสียงมีความหมาย... และทุกการสนับสนุนคือพลังที่ช่วยให้เรา
ยืนหยัดเพื่อสิทธิมนุษยชนของทุกคนได้อย่างไม่หยุดยั้ง

วันนี้คุณสามารถเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนกับ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ได้ง่ายๆ เพียงร่วมบริจาคแบบรายเดือน ผ่านบัตรเครดิต เริ่มต้นเพียง 300 บาท เพื่อต่อยอดเป็นพลังในการทำงานเพื่อปกป้องสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม

มาร่วมกับ
เปลี่ยนแปลงโลก
... ด้วยพลังจากหัวใจ
ของคุณ

สแกนเพื่อบริจาค



พร้อมรับกระเป๋า
Amnesty All 'MY'
Tote Bag



กระเป๋าทີ่บอกเล่าเรื่องราวว่า “นี่ไม่ใช่
เพียงแค่ภารกิจของใครคนหนึ่ง แต่คือ
ภารกิจของพวกเราทุกคน” ให้คุณใช้ในชีวิต
ประจำวัน พร้อมพกพาความหมายที่ยิ่งใหญ่
ติดตัวไปด้วยเสมอ

สนับสนุนสินค้าอื่นๆ ของ
Amnesty Shop Thailand ได้ที่

- Amnesty Shop Thailand
- amnestyshop.th
- Amnesty Shop Thailand
- shop.amnesty.or.th
- amnestyshop.th

WE ♥ HUMAN RIGHTS





แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล คือใคร?

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนธรรมดาหลากหลายสาขาอาชีพ ที่ไม่สามารถนิ่งเฉยต่อความอยุติธรรม การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นไม่ว่าในที่ใดของโลก และลุกขึ้นมาปฏิบัติการในแนวทางที่แต่ละคนถนัดในการรณรงค์ เพื่อส่งเสริมการเคารพปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2504 ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ เมื่อ พ.ศ. 2520 ปัจจุบันมีสมาชิกและผู้สนับสนุนกว่า 10 ล้านคนใน 150 ประเทศทั่วโลกและดินแดน

หลังจากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 แอมเนสตี้เป็นที่รู้จักในเมืองไทย จากการรณรงค์ปลดปล่อย **“นักโทษทางความคิด”** มีจดหมายนับแสนฉบับจากคนทั่วโลกส่งมาถึงรัฐบาลไทยและสำนักราชเลขาธิการเพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวนักศึกษาและประชาชนที่ถูกจับกุมในเหตุการณ์ดังกล่าว ปัจจุบันในประเทศไทยมีสมาชิกกว่า 1,000 คน โดยได้ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และการรณรงค์เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
139/21 ซ.ลาดพร้าว 5
แขวงจอมพล เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 02-513-8745, 02-513-8754
โทรสาร 02-938-6896

